

Folkemusiklauget

FYNBOERNE

LIV I LAUGET

SÆRNUMMER
12/4 - 1985

hinds holm-musik

Særnummer af LIV I LAUGET
udgivet i anledning af
BAL i Dalby Forsamlingshus,
hvor en spillegruppe (se bagsiden)
præsenterer for egnens befolkning
hvordan de har arbejdet med
musik som stammer fra
Hindsholm.

Ansvarshavende: Tage Aabech

Trykt på BADSTUEN, 5000 Odense C.

trykt af

Dian

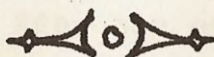
Stine &

Tage

PROGRAM

f o r

BAL i Dalby Forsamlingshus,
den 12. april 1985.

Århus Tappenstreg -march, findes i H.P.s nodebog.
Rheinlænder-polka, findes også i H.P.s nodebog,
men vi kendte den i forvejen under titlen
"Smedens sjette"

Rheinlænder-polka, findes i Lars Olsens nodebog
fra 1894 som nr. 3. Vi kendte den som "Dan-
marks ældste" i G-dur.

Tyroler-vals, findes i bogen fra 1894. Vi kalder
den "Den skønne vals fra Hindsholm" fordi den
minder om en vals, vi kendte, der hedder "Den
skønne vals".

Vals. Lars Olsen har flittigt givet den videre.
Vi kalder den for "Den lille vals fra Hinds-
holm". (se sd. 43)

Totur fra Vejle. Kendt fra 30'ernes baller.
Hopsa - "skruen" fra H.P.s nodebog. Vi spillede
den i forvejen i G-dur, og den er vel alment
kendt som "Tellings Hopsa".

=====
Tisse-skottish. Kendt fra 30'ernes baller.
Præsti-skottish, den plejer vi altid at spille
bagefter.

Fem minutter i sandkassen:

Ruder-Es (Rits Rats), stadig kendt, står i H.P.s
nodebog.

Fingerpolka, det samme kan siges om den.

Lottes død, står i Lars Olsens bog, 1894.

Napoleon, sammesteds, den kendte vi ikke i for-
vejen, vi unge mennesker, men vi har fået den
forklaret.

Seksstur, først én, vi har fra Poul Olsen (Lars
Olsens (d.yngre) søn).

Almindelig seksstur, kendt fra ballerne i 30'erne.
Skæve Thorvald - hopsa. Følger altid efter seks-
turen.

=====
Nu følger en række mere specielle danse, hvoraf
vi har fået forklaret nogle, mens vi kun har me-
lodier til andre. ER DER NOGEN DER KENDER DEM ?

Mazurka - efter Jens Madsen, Birkebjerg/Poul
Olsen "N° 51". (se sd. 44)

Klinkevals af F.Nielsen, jun. Lars Olsens købte
noder og H.P.s nodebog.

Vupti, H.P.s nodebog - den kendte Egon!

Spadaje - Hans Nielsen kan huske hvordan Laurits
Andersen, Midskov, dansede den 1915-16.

Syvspring - danset i Martofte i 30'erne.

Rullen går - minder om en folkedansermelodi.

Stikkelsbær-Sidse/Maskineriet, fra H.P.s node-
bog.

Per Skyt - kosakdans! Glød Jer.

Klap-finale fra H.P.s nodebog.

Hopsa - "Kuk-kuk", fra Lars Olsen, 1894.

Svensk Maskerade, kendt fra ballerne i 30'erne.

Stine Anders Larsens Vals - omtalt i teksten sd. 8.

Hopsa - fra Lars Olsens bog, stadig kendt.

- - - o - - -
klokken cirka 21³⁰: K A F F E P A U S E .

Sange fra Højskolesangbogen.

4-21

Polka, vi kalder den "den go'e" eller Lars (isens polka. Den er fra nodebogen 1894 og stadig kendt. (se sd. 44)

Polka, den kalder vi "Hindsholm nr. 2", det er den anden melodi i H.P.s bog.

Åh, Susanne, nutidig rækkedans, som vi lader fortsætte med

Koste-vals, som vi har lært af Thomas Ingolf Sørensens Orkester fra Holstebroegnen.

Jydsk på næsen - "Ævlet i lommen" også kendt her på egnen

Jydsk på næsen - "der bor en bager"

Firtur fra Vejle - på Hindsholm har man også danset firtur, er det den samme ?

Svøbsk - har vi lært at danse firtur af med fra Højby Folkemusiklaug.

Engelsk efter Vakavitte, en stille dans og Engelsk efter Roskilde.

=====
Rheinlænder, fra Lars Olsen 1894. Vi kalder den "Hindsholm nr. 1". Den er også først hos H.P., men kendt i hele landet med et andet 2.stykke. Polka, som vi kalder "H.P.s rheinlænder" - det er vist H.P., der har komponeret den! Vi spiller den. G.M.
(se sd. 21)

Bitte mand i knibe - traditionel to-pars-dans.

Skottish nr. 2, har vi fra Grethe Tofteberg, da vi startede i lauget.

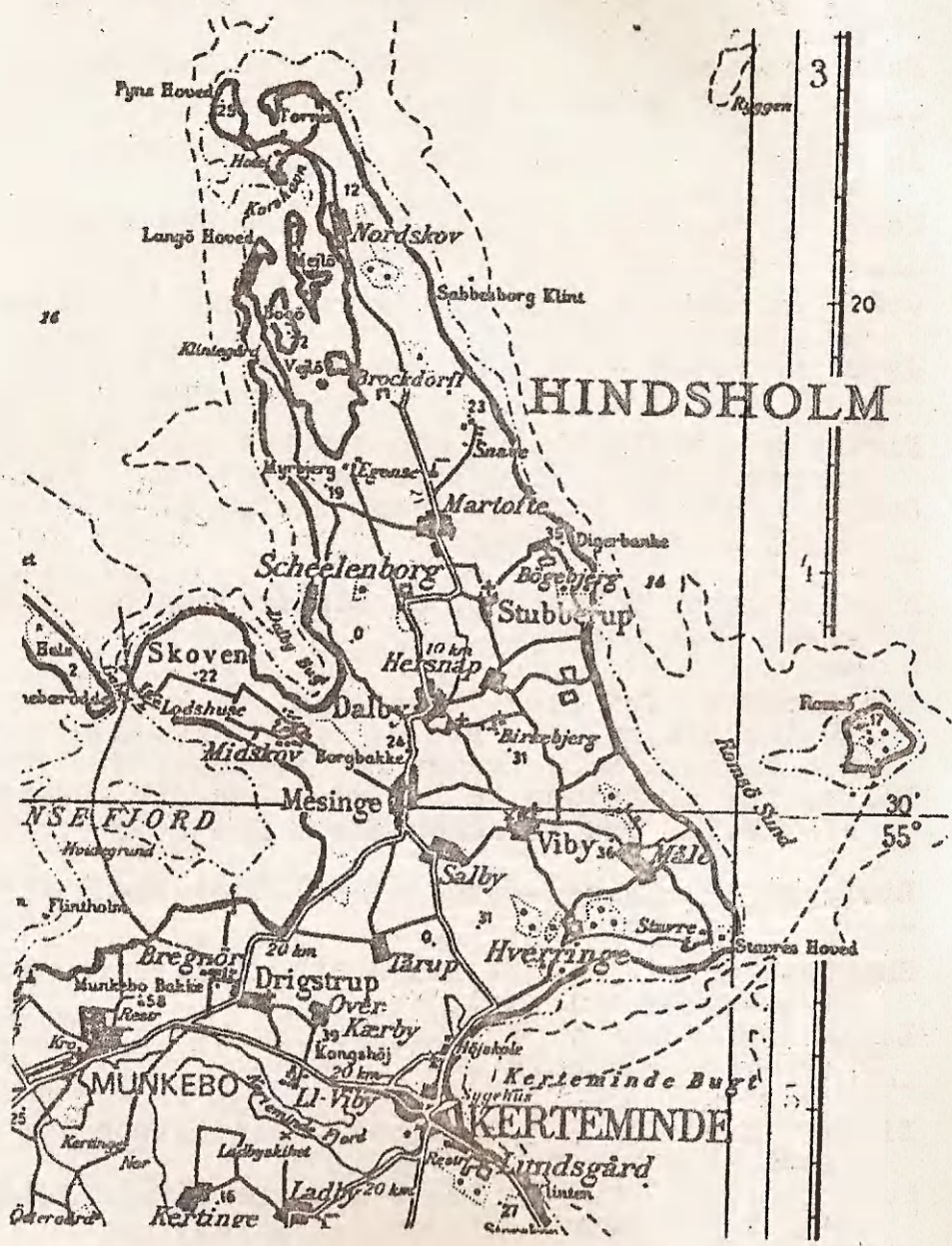
Lys-skottish har vi fra Højby, som har den fra Christian Jeppesen, Lys.

Firkantet sløjfe - traditionel. Findes som tur-dans. Kendes den her ?

Hurtigpolka, "ska' du vælte mandens øl", alment kendt, men Egon lærte os 3.stykket.

Den Røde Lue, sådan plutter vi altid ballet. og til allersidst pløjer vi at spille

Forgangen nat - vals.

5 - 22

I det følgende vil jeg berette om folkemusikken på Hindsholm gennem tiderne, således som jeg har læst mig til det og hørt fortalt af gamle hindsholmere.

HINDSHOLM-MUSIKKEN I DE ÆLDSTE TIDER

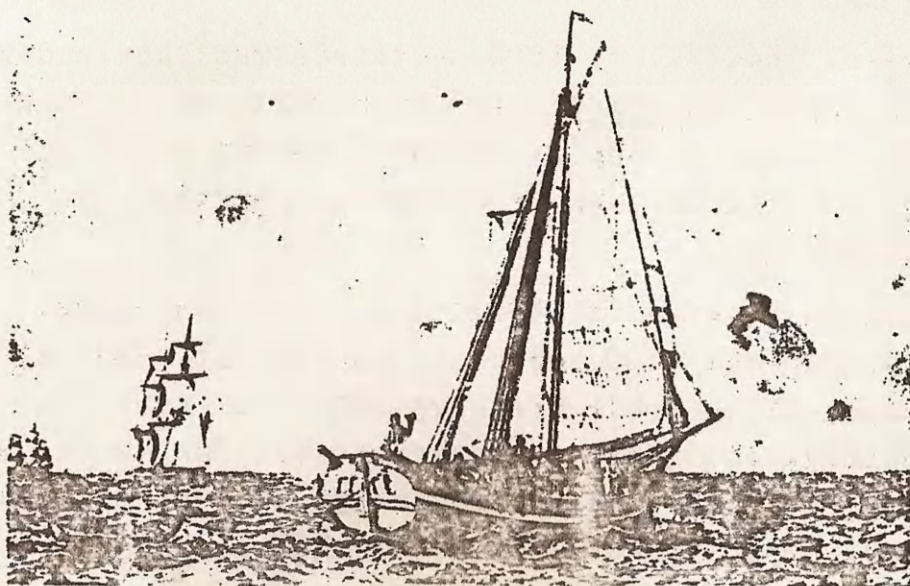
Fra o. 1600 til o. 1800 sorterede musikken under en såkaldt stadsmusikant. Han skulle være uddannet musiker for at få embedet, og han havde så monopol på musikken i købstaden og omliggende landområde.

Stadsmusikanten for Kerteminde og Hindsholmen fra 1696 til 1700 hed Matthias Schacht. Han var berømt bl.a. fordi han udgav Verdens første musikleksikon: "Musicus Danicus eller Danske Sangmester" i 1687. Matthias Schacht lavede forskellige kompositioner, men de er ikke længere bevaret.

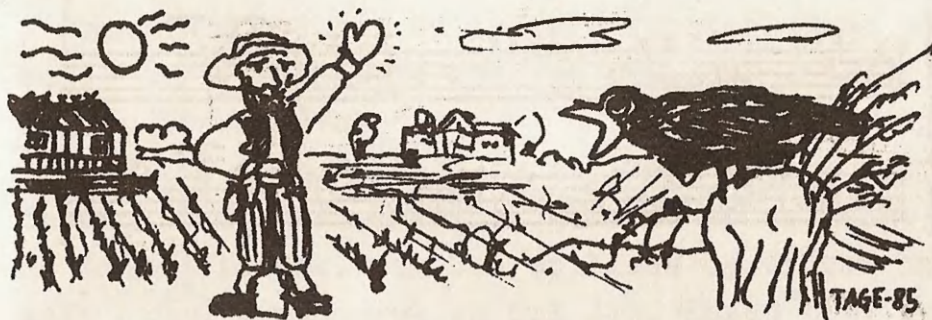
LARS OLSEN (d.ældre)

Den ældste musik, vi kender fra Hindsholm, stammer fra Lars Olsen (d.ældre) født i Dalby i 1782. Det taber sig i glemslen, hvordan han har lært at spille, men da han skulle være soldat, kom han til regimentsmusikken i København, hvor han også har spillet i det daværende Kongelige Teater. Ifølge sagnet skulle hans navn være blevet skrevet med forgyldte bogstaver i Teateret.

Lars Olsen (d.ældre) boede i Martofte, men blev kaldet vidt og langt fra for at spille. Således sejlede han altid gratis med postsmakken over Storebælt mod at underholde de rejsende med sit violinspil.

En yngre spillemand, Morten Andersen (se senere), fortalte, at Lars Olsen (d.ældre) havde en mærkelig violin. Andre spillemand sagde, at når man havde en sådan violin kunne man sagtens spille. Men når de fik lov til at prøve, kunne de ikke få den til at klinge.

Det fortælles, at Lars Olsen (d.ældre) altid gik med en skindhandske på sin venstre hånd - selvom det var en hede, „så raven gabede“. Det var for at holde huden fin og blød. I øvrigt var han lovlig slem til snapsene - det var jo lange og drøje nætter med hede og træk og kulde i storstuerne og loerne, så der kunne nok trænges til en opstrammer.

Lars Olsen (d.ældre) var husmand og havde 52 hovningsdage på Schelenborg. Kammerherre Juel havde på Valdemarslot et musikkorps, nærmest bestående af skytter og skovfogeder. Om efteråret ved de store jagter, var korpset på Hindsholm for at spille i flere dage, og så blev Lars Olsen (d.ældre) altid beordret til at møde og spille med.

Stine Anders Larsens Vals.

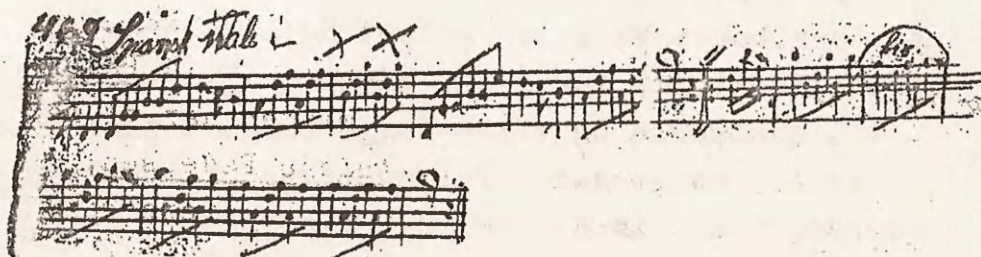

Lars Olsens (d.ældre) måde at spille på havde en styrke særlig i retning af følelse. Der fortælles, at han engang var med til at spille til bryllup henne i Holev, det var gårdmand Anders Larsens bryllup. Der var stort gilde med flere spillemand fra Odense, som følte det under deres værdighed at spille sammen med denne vadmelbondede, men de måtte jo finde sig i det; og Lars måtte jo nøjes med at spille second. Da de havde spillet nogle stykker, bad brudgommen, Anders Larsen, om at hans spillemand også måtte spille et stykke, hvad jo tilstodes. Lars gav sig til at stemme sin violin, hvad altid varede længe, når han vilde spille noget betydeligt. De andre spillemand kiggede og smiskede til hinanden. Men endelig blev han da færdig og tog så fat. De fine spille-

mænd havde nær ganske tabt næse og mund og kunne slet ikke finde på noget at spille til, og gæsterne holdt op med at spise og rakte hals, de havde aldrig hørt mage til violinspil. Og de fine spillemænd fra Odense blev pludselig så smidige i ryggen og bad ham nu indtage førstepladsen på højre fløj. Fra dette bryllup stammer "Stine Anders Larsens Vals".

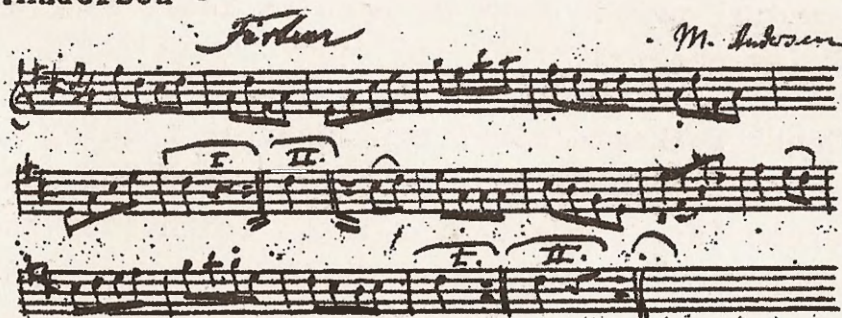
Lars Olsen døde i 1831, da var hans yngste datter, Karen, 11 år. Hun huskede og kunne synge mange af de dansemelodier, som han spillede og hvoraf han selv havde komponeret en hel del. Karen blev senere moder til en søn, som hun navnede op efter sin fader, og han blev da også en kendt spillemænd (se senere).

På Dansk Folkemindesamling ligger en nodebog fra Lars Olsen (d.ældre), som er indleveret af Anders Pedersen (se foto side 15). Bogen indeholder knap 600 melodier, Skots, Wals, Engels og meget andet.

MORTEN ANDERSEN.

Som ung spillede Morten Andersen sammen med Lars Olsen (d.ældre). Morten spillede rent og korrekt, men med streng og stiv takt uden noget føleri og aldeles fri for vibrato. Takten var jo også en hovedsag, og Morten spillede ualmindelig meget til dans. Han var en mester til at spille second efter øret og følge overgangene i melodierne. Til gengæld havde han svært ved at læse noder, han måtte sidde halve dage og hakke for at lære en større ny dans. I øvrigt har han selv komponeret flere melodier. I nogle gamle nodebøger fra Hindsholm, står der ud for nogle melodier: "M.Andersen".

Det fortælles, at engang ved et bål var der et par, der havde været på gulvet hele aftenen og hoppet rundt til musikken. Efter ballet kom de op til musikerne og ville lægge penge i skålen og takkede mange gange for musikken. Men Morten Andersen ville ikke tage imod pengene: "I har jo ikke danset efter min musik, så skal jeg ikke have betaling".

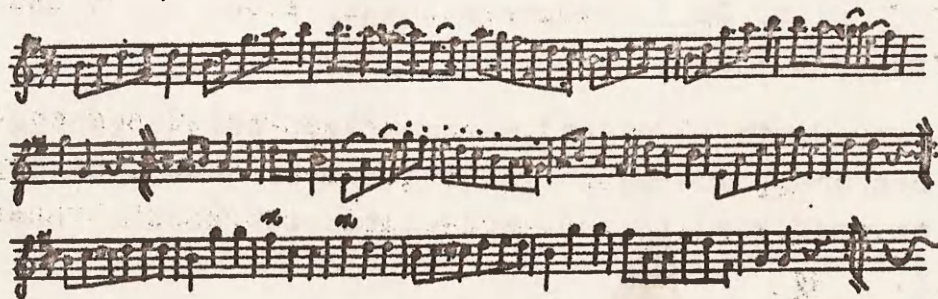
9-16
12-13

ANDRE MUSIKERE I MIDTEN AF 1800-TALLET.

Der findes en spillebog, hvor der med flot penne-
strøg på bindet står: "Dance for 1. Violin, Julius
Midskov, Kjerteminde". Desuden er der senere(?)
skrevet "Kristian Kristensen, Dalby Mark, 1866" og
"Simon Kristensen, Dalby 1867". Sidstnævnte var
svigerfader til "H.P.". Mange melodier i denne bog
har titler, som virker som om det er afskrift fra
trykte noder, som begyndte at komme frem på denne
tid. For eksempel "Vals/den lille gåsepige", "Galop/
Holmens faste stok" og "Polka/Må jeg have den for-
nøjelse."

Vi har også nogle løse noder, som er mærket Hans
Simon Larsen, det er "Den tapre Landsoldat", en
polka og "I alle de riger og lande". Endvidere
har vi nogle noder fra en Jens Madsen, Birkebjerg
heriblandt en mazurka som også Lars Olsens (d.yngre
familje har bevaret.

No 51 Mazurka.

Da "H.P." fyldte 80 år, blev han interviewet til Fyens Tidende, og han nævner følgende spillemænd fra den tid: Niels Poulsen, som var gårdmand i Salby, og Mads Mosikanter eller Mads Tuba fra Hersnap om hvem der går flere historier. De spillede til bal, gilder og over bordet på Taulund, som ligger lige øst for Mesinge, men de kom også videre omkring. Herudover nævner han Jens Enghave Jensen, Viby, skolelærer Winther i Viby, som har givet undervisning, samt smeden i Måle, "I.C.", Jens Christiansen, der var "H.P."s første lærer. Noder fra hans hånd til "H.P." eksisterer endnu, startende med "Lille fiskerpige".

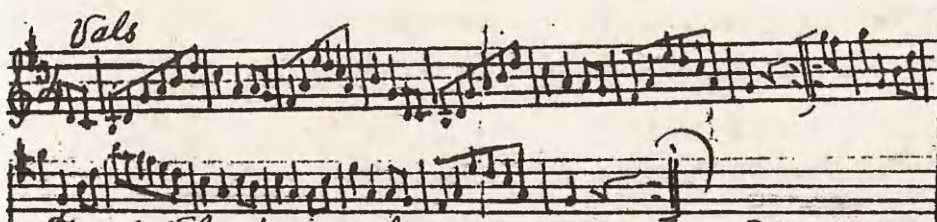
LARS OLSEN (d.yngre)

Lars Olsen (d.yngre) er født i 1857. Han har aldrig kunne opleve sin morfader, hvem han var opkaldt efter, men moderen har dog været bindeled, og det har Morten Andersen også. De boede jo alle i Midskov. Lars Olsen (d.yngre) har taget undervisning i Odense i sine unge dage, og her lærte han bl.a. Carl Nielsen at kende, hvem han korresponderede med.

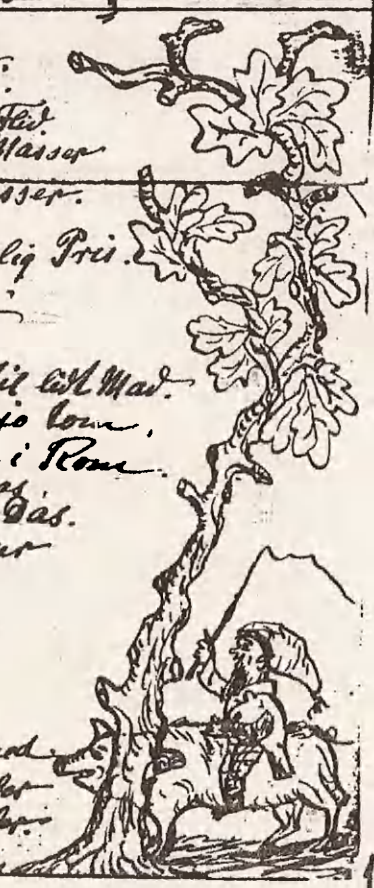
Lars Olsen (d.yngre) er beskrevet som en venlig og beskeden mand og en god musikanter. Han opnåede en smuk tone forenet med en teknisk kunnen, som

11-14

ikke er enhver landsbyspillemand givet. Pennen faldt ham godt i hånden, og han har også ofte udtrykt sig på vers. Naboen, Alfred Christensen, gav på de senere år ofte Lars Olsen (d.yngre) en hjælpende hånd med markerne, og Lars gav ham på et tidspunkt nedenstående dokument.

De gamle Væbner har jeg sendt,
 Lige gamle sidst jeg tror Die Kender.
 Et Møde fra vorre Bøttkeforældres Tid.
 For Valser blev det med Druk og Fedt
 Nu venter vi Sølvsnor og Sønnen i Masser
 Og spise vi får vorre Pengeskasser.
 Ja når vi en lille Tur til Paris,
 Når Champagne igen blir til rimelig Pris.
 Og hvad af Mørke flyve vi kan
 De Cigaretter i Dine store Hånd.
 I Middelhavet vi lær os et Bad,
 Men nu bringer vi sagens snart til lidt Mad.
 At den megen Flakken blir Mæsen jo løn,
 Men saa spiser vi Frokost hos Paven i Rom.
 Men nu saa vi masse af spise hjælp,
 At tiden vi vilde med at sidde paa Gas.
 Ten lykkelig Røstak vi lær os en Lær
 Omme seene lidt stuege Tur.
 Hos Vill, Druer vi nu gør Vest,
 Kun når vi ved det spiller lidt.
 Min sidste osaa besede det vil,
 Når bare vi kan få Tid dertil.
 Vi ved jeg nok om og mere Besked
 Det ordet sig bedst naar vi kommer derned.
 Med Tak for sidste Halsen jeg sender
 Til hele Familien som godt jeg kender.

Lars Olsen (d.yngre) har bl.a. efterladt tre nodebøger, én for 1.violin, én for 2.violin og én for tenorbas. De er alle mærket "Musikforeningen 1894". De indeholder dels håndskrevne noder, som vi nok finder er mest interessante, men også købte noder, bl.a. fra 1884, det år, hvor Lars Olsen (d.yngre) var i København. En del af hans musik er stadig kendt på Hindsholm.

Lars Olsen (d.yngre) har ladet sig fotografere med
med sit orkester o. 1894.

Til venstre med trommen står maler Lange. Den unge mand bagved er Anders Kryger Rasmussen, hvem vi skal vende tilbage til. Ligeledes med kornet sidder maler Eeits, og stående bagved tuba ses landmand Peder Christensen, Mesinge. Siddende i midten har vi Lars Olsen. Lige bagved står Anders Pedersen, som siden flyttede til Bovense, og som interesserede sig for den ældre musik og sendte Lars Olsens (d.ældre) noder til Dansk Folkemindesamling. Alfred Carstensen sidder med basun, og stående yderst til højre er skomager Hans Madsen (?) Stubberup.

Et af medlemmerne i orkestret går imidlertid ud, og som erstatning for ham, startede den netop konfirmerede H.P.Christiansen, Dalby (se senere).

Engang var Lars Olsen (d.yngre) i Odense for at høre virtuosen Willy Burmeister. Han blev siddende koncerten til ende, skønt toget i mellemtiden gik - "for han var jutte færdig med at spille". sagde Lars, og gik så den lange vej hjem til Midskov (25 km.). Det samme har sidenhen H.P. gjort. Sådan var det at bo på Hindsholm.

Lars Olsen (d.yngre) blev døv omkring 1920, og ville ikke spille siden. Det var bittert for en mand, for hvem musikke betød så meget. Han måtte gå rundt med et stort høre-rør; til at begynde med kunne man råbe ham op, men til sidst måtte man skrive beskædder til ham.

Engang ved et bal stod Lars Olsen (d.yngre) og kigge intet på Finn Kryger, der spillede. Finn råbte om han kunne li' musikken. "Nej, jeg kan ikke lide dether" svarede han og vibrerede med fingeren. Sådan spillede de gamle spillemænd ikke.

Lars Olsen (d.yngre) døde i 1940.

ANDERS KRYGER RASMUSSEN.

Anders Kryger Rasmussen er med på fotografiet fra o. 1894. Vi har i kopi hans nodebog fra da han lærte at spille. Det var hos Lars Olsen, og i bogen står årstallene 1892 og 1894. Bogen starter med skalaer, så følger et par sange, og så fortsætter bogen med forskellige dansemelodier.

Anders Kryger har kun lært ved de gamle spillemand, og med den baggrund har han skrevet et utal af arrangementer og selv komponeret!

Anders har også undervist i kornet, bl.a. førnævnte Alfred Christensen (nabo til Lars Olsen d. yngre). Deres nodebog er bevaret.

Anders Kryger havde 7 børn, hvoraf to spillede. Finn Kryger blev på Hindsholm, mens Kristian Kryger drog af sted som musiker som 17-årig, og er endt ved regimentsmusikken i Næstved. Han har fortalt om sin faders tid.

Anders havde en hund, og når de var ude at spille, var det tit, at Søren Hansen fra Kissendrup passede hunden. Søren var imidlertid også startet på at spille på klarinet, og hvis han så skulle være med på et nummer, så begyndte hunden at hyle i vilden sky!

FRA STARTEN AF DETTE ÅRHUNDREDE.

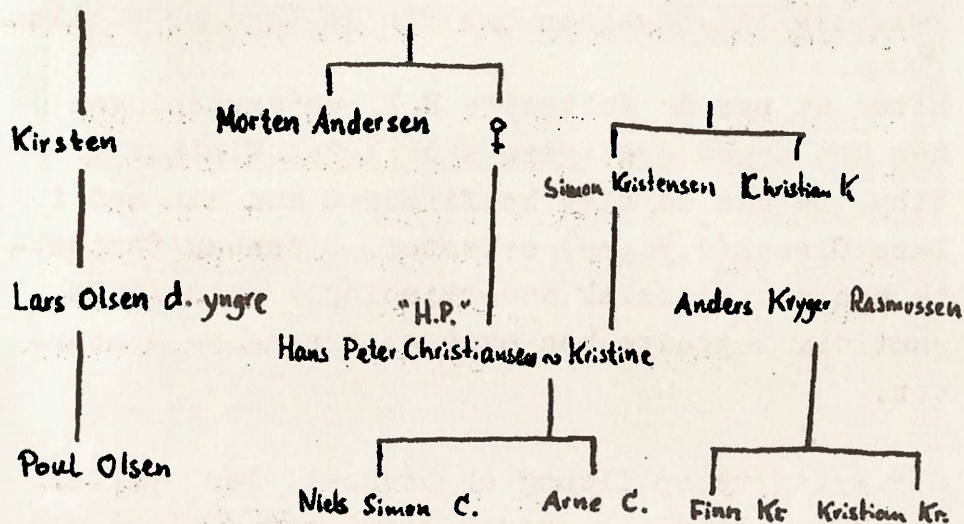
Balmusikerne fra denne tid var H.P., Anders Kryger, Eeits og Otto Larsen. Nogle vil endnu kunne huske, hvordan Eeits lavede sjov med bassen, mens han spillede. Otto Larsen var uldkræmmer fra Salby og gik rundt fra gård til gård med posen på nakken. Nogle gange spillede også musikdirektør Adolfsen. Kerteminde med. Hans tuba findes nu på Kerteminde museum.

På den tid fandtes der en grise-forening, et slags forsikringsselskab for grise-ejere. Hvert år holdt de en fest for overskuddet, og det gik lystigt til. Blandt andet dansede man en slags kosakdans til Peder Skyt, og når stemningen var særlig løssluppen en leg til Mallebrok. 8-11

I disse år rejste folk fra Foreningen for Folkedansens Fremme rundt, og optegnede danse. En dans, der ikke blev noteret var når den gamle Laurits Andersen fra Søgård i Midskov blev opfordret til at danse "Spadaje"-melodien var den gamle skæmtevisen "Har du set det ny maskineri". Ellers blev der danset rheinländer, sekstur, lancier som dansedes af med en galop, Jydsk på næsen og masser af valse.

Tale over nogle musiker-familier på Hindsholm:

Lars Olsen d. ældre

HANS PEDER CHRISTIANSEN

H.P. blev født d. 26/12 1880. Hans morbror var den førnævnte Morten Andersen, Midskov. Da H.P. fyldte 6 eller 7 år, havde hans bedstefader været i Odense og købt en violin til ham. Bedstefaderen kom sent hjem, så H.P. sov, men da han vågnede om morgenen, hang violinen på væggen!

Så skulle H.P. lære at spille. Smeden i Måle, I.C., tog 25 øre i timen, så han kom ned til dem de første gange. Det var jo mørke vinteraftener. Han havde ikke meget begreb om undervisning, han kunne kun sige, at man skulle holde sit håndled slapt. Så skrev I.C. et stykke ned, der hed lille fiskerpige. „Nu kan du begynde på det,” sagde han. Han spillede det igennem et par gange så H.P. 19

havde melodien i hovedet. Så kunne han næsten føle sig til, hvordan han skulle tage på violinen.

Efter et par år fortsatte H.P. undervisningen hos den noget dygtigere skolelærer Winther i Viby. Da han så blev konfirmeret kom han med i Lars Olsens (d.yngre) orkester. Sidenhen fortsatte han med klassisk undervisning i Kerteminde. samtidig begyndte han også at arrangere koncerter.

H.P.s første spillebog er bevaret. Den starter med "Du lille Fiskerpige" og slutter i 1925 med en Tyroler-vals noteret af H.P.s søn, Niels Simon, som senere skulle blive Kgl. Kapelmusicus. Hans anden søn, Arne rejste først som musiker nogle år, men vendte så tilbage for at overtage faderens skomagerværksted.

H.P., Niels Simon og Arne dyrker samspil med Alfred Christiansen, og da flere og flere bliver interesserede, danner H.P. en Musikforening:

"Enhver kan blive medlem for et kontingent af 75 øre halvårlig, og børn har gratis adgang til koncerterne."

Ægte fynsk! Så billigt, at alle kan deltage, og ingen problemer med at få børnene passet - og samtidig hermed opelskes musikglæden i de kommende slægter.

Polka.

The first three staves of the musical score. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes. The second staff continues the melody with similar rhythmic patterns. The third staff features a more complex melodic line with some slurs and dynamic markings.

The middle section of the score, starting with a section labeled "Trio". This section consists of three staves of music. The first staff of the Trio has a treble clef and includes various rhythmic figures and slurs. The second staff continues with similar patterns. The third staff concludes the Trio section with a double bar line and the instruction "Coda".

The final section of the score, starting with a section labeled "Coda". This section consists of two staves of music. The first staff has a treble clef and contains a few notes. The second staff concludes the piece with a double bar line and a final chord. Below the second staff, there is a signature: "Wm. H. P. Schirmer 1852".

I 1948 var Institut for Dansk Dialektforskning på Hindsholm for at indsamle dialekter. De skulle optage lak-plader for at bevare dialekten for eftertiden. Bl.a. skulle H.P.s moder i Måle fortælle, og da man hørte, at hendes søn musicerede, skar man en plade med ham. H.P. spillede l.violin, murer Thorvald Sørensen fra Kerteminde spillede secund, Skræddermester Søren Hansen fra Kissendrup (før omtalt) spillede fløjte, og sønnen Arne Christensen strøg bassen. Det blev til fem numre: Lars Olsens Polka, Stine Anders Lausens Vals, en mazurka, Polka af Skytte Christensen og Tyroler-Hopsa efter Lars Olsen.

I 1958 afsluttede H.P. en nodebog, som skulle inspirere hans sønnesøn til at spille. Den har vi i 1982 fået kopi af, og den har i hvert fald givet os et godt startmateriale.

ANDRE MUSIKERE I DETTE ÅRHUNDREDE.

Nogle vil måske huske fastelavnsgilderne på "Poul Lauras Gård" i Salby. Her inviterede mændene den første uge, og ugen efter inviterede kvinderne. Gilderne varede fra klokken 8 om aftenen til 5 om morgenen og musikerne spillede gratis. Det var Finn og Kristian Kryger, Gunnar Andersen, der var dygtig til at improvisere andenstemmer og ham på harmonika kaldtes Karl Krølle.

Som nævnt har Anders Pedersen, Bogense, sørget for at mange melodier og anekdoter er bevaret. Han har også selv i 1945 samlet sin spillebog med gamle melodier. Den har fået et bind fra en gammel bog, hvor der står: "SVINESTALDE". Der er melodier, der går helt tilbage til den gamle Lars Olsen (d.ældre).

I Martofte har Lars Olsens søn, Poul Olsen spillet til dilettant efterfulgt af Anker Larsen, Nordskov. Men senere spillede Inger Smed til ballerne. Inger spillede ellers sammen med Christian Hansen Birkebjerg, Finn Kryger og Hans Nielsen. Nu var repertoiret mest "moderne" - deher fra Amerika, f.eks. "Jeg elsker kun dig Madela-ine". Først var det en enkelt moderne, så var én ud af ti gammeldaws og siden én ud af tyve. Det var "frem og tilbage" (rheinländer), vals, eller måske "skub-vals", "fem minutter i sandkassen", sekstur, svensk maskerade, totur fra Vejle og skottish. Lancier forsvandt og jydsk på næsen blev kun spillet ved private fester. Christian Birkebjerg var medlem af Dansk Musikerforbund, og så måtte de andre også se at blive det. Så skulle de også kunne spille lige fra bladet.

Jeg vil slutte med denne lille anekdote fra først i 30'erne. Der var de berømte Trædballehus-spille- mænd, Fredrik Iversen og Jens Andersen, på tourné og skulle give optræden på Tornøes Hotel i Kerteminde. I pausen skulle "Den trøtte Murer", Fru Larsen og Hans Nielsen spille. "Ska' vi ikke vise dem, at vi også kan spille gammeldaws", sagde Den trøtte Murer, og det var han god til. De satte i, og Frederik Iversen og Jens Andersen stoppede i døren på vej ud til kaffen og lyttede og kiggede. Da pausen var forbi og de skulle skifte igen, sagde de gamle spillemænd: "Der står kaffe til Jer derude. Det er på vores regning. Det er første gang vi har hørt unge spillemænd spille den gamle musik så godt."

LITTERATUR:

- Frands Johan Ring: Nogle gamle fynske spillemænd. Fynske Årbøger udgivet af Historisk Samfund for Fyns Stift, 1961.
- Fyns Tidene d. 20/12, 1960: Spillemanden på Hindsholm har endnu glæde af violinen.
- Dansk Biografisk Leksikon: Matthias Schacht.
- Martin Andersen: Hjemmemusikken og dens udbredelse, Skandinavisk Bogforlag A/S, 1984.
- Nodebøger fra Dansk Folkemindesamling.
- Nodebøger udlånt af Poul Olsen, Arne Christiansen, Hans Nielsen og Inger Smed Christensen.

E F T E R S K R I F T :

De mange oplysninger har jeg så vidt muligt ført op til midten af dette århundrede.

Dette har ikke kunnet lade sig gøre uden at mange velvilligt har fortalt om hvad de har oplevet og hørt.

Hvis der i fremstillingen skulle være fejl, må læseren meget gerne henvende sig til mig!

Hvis læseren kender flere anekdoter eller på anden måde kan tilføje noget om dansemusikken dengang, vil jeg blive glad for enhver henvendelse.

Med venlig hilsen,

Tage Aabech.

Odense d. 6te april, 1985.

Tage Aabech
Åsumvej 40 →
5240 Odense NØ.
Tlf.: 10 48 08

- adresse efter 1/5:
Hybenhaven 202
5240 Odense NØ.

AFTENENS MUSIKERE:

»Skomagerdrengene«

VIOLIN:

Jens Helweg-Larsen, Odense

Tage Aabech, Odense

Stine Krogh Andersen, Tommerup

Djan Mørk, Tommerup

MANDOLIN:

Egon Pedersen, Nyborg

GUITAR:

Birthe Storm, Odense

BAS:

Steen Ørsted, Kerteminde

Arrangør: Folkemusiklauget FYNBOERNE.